

ಪಕ್ಕ ಪ್ರೀತಿ

■ ಗುಂಡುರಾವ್ ದೇಸಾಯಿ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಸಮ್ಮು 'ನನಗೆ ಮರ್ಯಾದೆನೆ ಇಲ್ಲ, ಬೆಲೆನೇ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಗೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ.

'ಏನಾಯ್ತೋ...? ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಖುಷಿಯಿಂದ ಇದ್ದಿ? ಯಾರು ಏನಂದ್ರು?' ಎಂದರು ಅಮ್ಮ.

'ನೋಡು ಮತ್ತೆ, ನಾನು ಮೇಷ್ಟ್ರು ಹೇಳಿದ್ದು ಅಂತ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ನೀರಿನ ಸಣ್ಣ ತೊಟ್ಟಿ ಪುಟ್ಟ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿರುವೆ. ಅಕ್ಕಿ ಜೋಳ ಹಾಕಿರುವೆ' ಎಂದ.

'ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಸಿಟ್ಟು?' ಅಮ್ಮ ಎಂದ ತಕ್ಷಣ, 'ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲೇನು?' ಎಂದು ಅಳತೊಡಗಿದ.

'ಆದದ್ದಾದರೂ ಏನು? ಯಾರಾದೂ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ್ರಾ' ಎಂದಳು ಅಮ್ಮ.

'ಇಲ್ಲಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ, ಪಾರಿವಾಳ, ಗಿಳಿ, ಕಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿವೆ. ಒಂದಾದರೂ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಕುಡಿಯಲು, ತಿನ್ನಲು. ನನಗೇನು ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲನು' ಎಂದು ಮುಖ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಅಮ್ಮ ನಗುತ್ತಾ 'ಅಯ್ಯೋ ಕೋಪ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾ? ನಾನು ಏನೋ ಆಯ್ತು ಎಂದು ಗಾಬರಿ ಆಗಿದ್ದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆಯಾದಾಗ ತಾವೇ ತಿನ್ನುತಾವ ಕುಡಿತಾವ. ಅದಕ್ಕಾಕೆ ತಲೆ

ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ?' ಎಂದಳು.

'ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಕಾದೆ. ಒಂದಾದರೂ ಕುಡಿಯಲು ತಿನ್ನಲು ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಮ್ಮ' ಎಂದ.

'ಇಷ್ಟು ದಿನ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬೇಸಿಗೆ ಬಂದೊಡನೆ ಈಗ ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿತೇನೋ. ನೀನು ಹಿಡೀತಿಯಾ ಎಂದೇ ಹತ್ತ ಬಂದಿಲ್ಲ ಕಣೋ' ಎಂದಳು ಅಕ್ಕ.

'ಅಮ್ಮ ನೋಡಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಹೇಗೆ ಕಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ' 'ಇರಬಹುದು ಸಮ್ಮು'

'ಹೋಗಮ್ಮಾ, ನೀನು ಅಕ್ಕನ ಪರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತೀಯಾ' ಎಂದು ಮುಖ ಗಂಟು ಹಾಕಿದ.

'ಇಲ್ಲ ಸಮ್ಮು... ನಿಜ ಹೇಳು ನೀನು ಅಲ್ಲೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಿ ತಾನೆ?'

'ಹೌದಮ್ಮ' 'ಹಾಗಾದರೆ, ಹಿಡಿಯುತ್ತೀಯಾ ಎಂದು ಅವು ಅಂಜಿರಬೇಕು'

'ಅಮ್ಮಾ ಹಿಡಿಯಲ್ಲಮ್ಮ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಪ್ರಾಮಿಸ್'

'ಹೌದಲೋ ಸಮ್ಮು... ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮೊದಲೇ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನ ಹಿಡಿದು ಹಿಂಸಿಸೋನು. ನಿನ್ನ ಮುಸುಡಿ ನೋಡಿ ಹತ್ತನೂ ಸುಳಿದಿಲ್ಲ. ಕಾಗೆ ಸಹಿತ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟವ ಇದ್ದಿ ಅಂತ ಅವಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ' ಎಂದು

ಅಕ್ಕ ರೇಗಿಸಿದಳು.

'ಅಮ್ಮಾ ನೋಡಮ್ಮ, ನಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಿ ಎಡವಟ್ಟು ಮಾತಾಡತಾಳ' ಎಂದು ಚೀರಿದ.

'ಅಕ್ಕ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಯಾಕೆ ಕಿರುಚುತ್ತೀಯಾ? ಇರಲಿ ಬಿಡು, ಕಾಳು, ನೀರು ಎಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟು ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಆ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಡ. ನಂತರ ನೋಡು. ಈಗ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗು' ಎಂದಳು ಅಮ್ಮ.

'ಸರಿ. ಆಯ್ತುಮ್ಮ' ಎಂದು ಮಲಗಿದರೂ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಲೆ ಹಾಕಿ ಹಿಡಿಯಲು ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಯತ್ನಿಸಿದ್ದು, ಹಿಡಿದ ಪಾರಿವಾಳದ ರೆಕ್ಕೆಯನ್ನು ಬೇಡ ಎಂದರೂ ಗೆಳೆಯರು ಕಿತ್ತಿದ್ದು, ಅದು ಒದ್ದಾಡಿದ್ದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡ. ಹೌದು ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅತ್ತ ಸುಳಿಯುವುದೇ ಬೇಡ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಎರಡು ದಿನ ಕಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ 'ಅಮ್ಮ ಅಕ್ಕ, ಅಪ್ಪ ನೋಡ್ಲನ್ನ' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕರೆದ. ಅವನ ಕೂಗಾಟಕ್ಕೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಬಂದರು. ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಗುಬ್ಬಿ, ಗಿಳಿ, ಪಾರಿವಾಳ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಳು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದವು, ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಮ್ಮುವಿನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ, ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅಂಜಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾಳು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಮ್ಮುವಿನ ಮುಷಿಗೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ■